

# Universitätsbibliothek Paderborn

# Theologiæ Moralis Emendatæ Appendix In LXXIX. Propositiones A Summis Pontificibus olim damnatas

[Verlagsort nicht ermittelbar], circa 1680

De Peccato Originali Ejusque Poena.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40408

# PROP. DAMN.

VI. Alfa est Doctorum sententia , primum hominem potuisse creari & institui sine justitia naturali. Eft 79.

VII. Deus non possisset talem ab initio creare hominem, qualis nunc nascitur. Est 35.

# NOTA IV.

1. Q Uid mirum, cum juxta hunc Authorem Natura hominis sit justitia illa, totaque adeò in qua conditus est integritas? Non enim Deus ab initio creare hominem poterat sine eo quod erat Natura ipfius ; seu quod illi jure debebatur ut diserte fignificat Propositio 2. & 3. suprà. Et hoc sensu rectissime condemnata est utraque hac Propositio.

2. Alioquin ad ultimam earum quod attinet, certè homo creari non potuit cum culpa originali, sicut nunc nascitur : ut ita pateat, hanc sententiam ex iis esse, quas dicunt Pon-

tifices aliquo patto suffineri posse, modo nè in sensu ab afferioribus intento.

## IMPERTINENS.

Expectaveram, in nuperis adversariorum Thesibus responsum iri decretis Pontificum, qua alias objeceram sententiæ ipsorum, de sequenda opinione qualibet verè probabili. At verd illi nibil, præter loca duo è Fagnano & Sinnichio. Pace ipsorum dixero. Non bic quaritur, quid dixerit Sinnichius aut Fagnanus (quamquam nihil illi dixère, quod istos hac in parte juvet) sed quid dici vetuerint Alexander & Innocentius.

# DE PECCATO ORIGINALI EJUSQUE POENA.

PROP. DAMN.

I. O Mne scelus esus est conditionis , ut suum authorem , & omnes posteros eo modo inficere possit ; quo infecit prima transgressio. Est 52.

# NOTA V.

I. V Erba sunt Baji lib. de Peccato Originis cap. XIII. ubi quidem ait, Omne scelus ejus esse conditionis, ut suum authorem or totam ejus posteritatem eo modo inscitat, quo insecit prima hominis transgressio. Et probat. Quia, inquit, qui facit peccatum, meretur servus peccati sieri, or servus factus, non nisi servos sibi similes generare: quod enim est ex carne,

2. Ratiuncula futilis & viro tanto indigna; fundata in Constitutionibus Civilibus circa Servos. Quas si Deus in traductione peccati originalis usquequaque servaret, jam econversò ex parentibus bonis & justitiæ liberis , liberi quoque hoc est justi & sancti Liberi nascerentur: nam liber meretur ut liberos sibi similes generet. Resutationem erroris habes ex S. Thom. 1. 2. q. 81. art. 2.

## PROP. DAMN.

II. Q Uantum est ex vi transgressionis, non tantum meritorum malorum à generante contrabunt, qui cum minoribus nascuntur vitiis, quam qui cum majoribus. Est 53.

# NOTA VI.

1. V Idetur hæc Propositio à delatoribus errorum Baji decerpta ex ejus libro de Pecc. Orig. cap. VI. plerique enim termini ibidem habentur. Questus autem dicitur olim Bajus, fecisse hoc eos oscitantius, sibique sententiam attribuisse, cujus contrariam A 2

illic aperte tradiderat. Et reverà doctrina illius ibi hac est : Quantum est ex vi prime transgressionis, omnes homines æque multum vitiorum nascendo contracturos suisse, nisi Deus

aliter pro sua providentia disposuisset.

2. Verumtamen reipsa tradidit errorem hic damnatum, quatenus in hac Propositione dicitur: Ex vi transgressionis, nec additur, prima. Sic enim coincidit hac Propositio cum eo quod ille eodem cap. dicit, Peccatum originis non in omnibus attu (nota, Attu, quod Propositio vocat, ex vi transgressionis) essi non reatu, esse aquale, sed in aliis minus in aliis majus. Ratio illius est, quod, ut ipse ait, Concupiscentia so libido carnis, qua sunt partes peccati originalis, non sit in omnibus nascentibus aqualis, sed in aliis major, in aliis minor, sicut temporis progressu in infamibus manifestissimo experimento comperitur. Et quidem hanc concupiscentiam & libidinem cap. X. probat esse merita mala in non renatis, & alibi veram legis inobedientiam: ex quo sequitur quidquid habet Propositio damnata.

3. Pro refutatione S. Thomas 1. 2. q. 82. art. 4. ad 4. oftendit, Concupiscentiam quæ in peccato originis pro materiali se habet, in omnibus esse æqualem; etsi ob diversam homi-

num complexionem non æqualiter vires exerat suas.

## PROP. DAMN.

III. A D rationem, & definitionem peccati non pertinet voluntarium: nec definitionis quastio est, fed causa & originis, Usrum omne peccatum debeat esse voluntarium. Est 46.

IV. Unde peccatum originis verè habet rationem peccati sine ulla ratione & respectu ad voluntatem, à qua originem habuit. Est 47.

#### NOTA VII.

1. H Abet hanc doctrinam, & pleraque etiam verba, Baius eodem lib. de Peccato Originis cap. VII. Ratio ejus ibidem his verbis concipitur: Quemadmodum, inquit, de aboriivo disferentes, homòne sit an non; non inquirimus an à Deo ducat originem (quamquam homo esse non possit, nist quod à Deo sit) sed an animam babeat rationalem, quod ad ejus desimitionem proprie pertinet: sic de astu aliquo disserentes, an ex suo genere sit peccatum; non hoc inquirere debemus, an sit à voluntate, vel à qua sit voluntate prosestum; sed an ex suo genere sit divinorum inobedientia mandatorum; qua peccati propria dissinitio est. Quia quidquid ejusmodi est, una decumque sit hoc; sine ambiguitate ex sua ratione peccatum est. Ac paulò post addit: Ideò sciendum est, omne id quod revera secundum propriam rationem peccatum est, undecumque ducat originem; tantum quia inest, veraciter illi imputari, si vel astu vel habitu illi dominetur, sic ut non gerat contravium mentis affestum.

2. Refurationem sui erroris habebat author in verbis quæ initio ejussem capitis ex Augustino citaverat: Frustra putas, inquit hic Juliano, ideò in parvulis non esse delictum, quia sine voluntate, quæ in eis nulla est, esse non poses: hoc enim reste dicium propter proprium cujusque peccatum, non propter primi peccati originalis contagium: quod tamen o ipsum à mala voluntate primorum hominum sumpsit exordium. Quibus verbis S. Doctor ostendit, peccatum esse posse sine voluntate, nempe propria, quæ in parvulis nulla est: sed nè in his quidem peccatum poni aut omninò concipi posse, niss cum respectu ad voluntatem primorum parentum,

unde fumpfit exordium.

#### PROP. DAMN.

V. P Eccasum originis est habituali parvuli voluntate voluntarium, & habitualiter dominatur parvulo, eique non gerit contrarium voluntatis arbitrium. Est 48.

VI. Et ex babituali voluntate dominante sit, ut parvulus recedens sine regenerationis Sacramento, quando usum rationis consecutus erit, actualiter Deum odio habeat, Deum blassphemet, & legi Dei repugnet. Est 49.

NOTA

#### NOTA VIII.

P. Rima harum Propositionum desumpta videtur ex eodem capite VII. libri de Peccato Originis sub finem, ubi Baius rationem cur originale parvulo imputetur, petit ex eo, quod illi, si non actu, saltem habitu dominetur, sic ut non gerat contrarium mentis affectum. Quod falsum est, quia imputari non potest sine respectu ad voluntatem actualem, ut jam suprà dictum est, & tamen Baius negat. Vide sis etiam cap. XVII. in sine.

2. In altera (quam equidem apud Baium non invenio, cum forte sit alterius Assertoris) exceditista exaggeratio voluntatis habitualis in parvulo non baptizato: quasi nimirum per illum parvulus habitu voluntatis ita comparatus sit; ut mox ac utitur ratione, prorumpat in actuale Dei odium, ejusque blasphemiam, ceteraque id genus horrendissima & omnium gravissima peccata: quod nemo alius unquam finxit. Aversam quidem à Deo, & ad bonum commutabilem conversam, voluntatem gerat ille: sed ad Dei odium, ad blasphemiam, ut mox prorumpat, quid necesse?

#### PROP. DAMN.

VII. N Emo prater Christum est absque peccato originali : hinc B. Virgo mortua est propter pecca-tum ex Adam contractum, omnesque ejus afflictiones in hac vita, sicut & aliorum justovum, fuerunt ultiones peccati actualis, vel originalis. Est 73.

VIII. Omnes omnino afflictiones justorum, sunt ultiones peccatorum ipsorum: unde Job, & Mar-tyres, quæ passi sunt, propier sua peccata passi sunt. Est 72.

### NOTA IX.

Amnantur hæ Propositiones, ait Suarez, quia in primis temere in iis dictum est, om-Dannantur næ Propolitiones, att dutier, authoris peccatorum fuorum. Deinde quia in hoc æquiparatur B. Virgo ceteris fanctis; & quidem quasi in dubium revocando, an non habuerit peccatum actuale. Non autem damnatur prima propter nudam affertionem de Conceptione B. Virginis in originali peccato. Ita ille: nec verbum addo, nifi quod nec has fententias inveniam in Baio.

#### PERTINENS.

Quod hic Suarez notat, in hisce proposuionibus censuratis contineri subinde partem aliquam à censura immunem, ideo est, quia Pontifices censurabant propositiones istas, plane ut erant à delatoribus oblata: sed jam supra in aliis Thesibus monuimus, propositiones morales à nobis oblatas INNOCEN-TIO XI. per censores ab illo constitutos variis in locis mutatas fuisse, sublatasque inde eas partes quas nollent censura obnoxias. Quod serid posteros monitos volumus.

# DE CONCUPISCENTIA ET EJUS MOTIBUS.

#### PROP. DAMN.

I. C Oncupiscentia in renatis relapsis in peccatum mortale, in quibus jam dominatur, peccatum est,

## NOTA

Eque hæc reperitur apud Baium, neque penè ulla (quod semel monere saris sit) earum quæ in Bulla sequuntur post numerum LX. Memini vidisse Romæ exemplar